

[Ejler Koch.]

gere, som er kommet i klemme i forhold til retsmaskineriet.

Hvorvidt ministeren i denne vanskelige balancegang har fundet den rigtige balance, derom vil der naturligvis være forskellige meninger. Vi har jo allerede fået forskellige henvendelser. Politiets organisationer er betænkelige ved, om man er gået for vidt. Andre er betænkelige ved, om man er gået vidt nok. Det bestyrker i og for sig mig i den opfattelse, at ministeren har haft en heldig hånd med at finde et rimeligt balancepunkt. Det betyder naturligvis ikke, at vi ikke er villige til i retsudvalget at diskutere ændringer, at vi ikke er villige til at finde andre formuleringer, men jeg tror nok, vi må erkende, at skal vi respektere den enkelte borgers retssikkerhed i et kompliceret samfund, så skal vi ikke fravige de principper, som ministeren har fastlagt, så forfærdelig meget.

Jeg kan derfor give ministeren socialdemokratiets tilsagn om en velvillig, grundig og forhåbentlig hurtig behandling, så vi kan blive færdige i denne samling,

Nathalie Lind (V):

Som det lige er nævnt, er dette en genfremsettelse af et lovforslag, vi begyndte behandlingen af i foråret, men hurtigt blev enige om måtte vente, fordi der var så store og så vidtgående principper i det, at vi måtte have god tid til arbejdet i retsudvalget.

Jeg vil i anledning af de ændringer, der er sket i dette lovforslag, hvor ministeren jo siger, at det i hovedsagen er uændret, alligevel have lov til at komme med et par lidt kritiske bemærkninger.

Jeg vil for det første gerne understrege, at det ikke vil være rigtigt her ved første behandling at indtage alt for absolutte standpunkter; vi er villige til at diskutere tingene. Ministeren nævner, at han fuldt ud forstår politiets og anklagemyndighedens opfattelse og ønske om en mulighed for at håndhæve de gældende retsregler, ikke mindst for at kunne opklare forbrydelser, og fremhæver over for dette hensynet til den enkeltes retsbeskyttelse, det samme, som den socialdemokratiske ordfører gjorde, da vi havde første behandling sidste gang, og gør i dag. Ministeren konkluderer, at han ikke på dette punkt ændrer lovforslaget efter de, synes jeg, meget tungtvejende og meget alvorlige indvendinger, der er kommet fra kriminal-

politiets side. Dertil kan jeg kun sige, at jeg håber – men jeg er ikke helt overbevist – fortsat, at det, ministeren til sidst siger i sin fremsættelsestale, nemlig at han er indstillet på en fordomsfri drøftelse, ikke bare dækker ministeren, men også socialdemokratiet. Jeg tror ikke, det nytter her, som socialdemokratiets ordfører gjorde, at ville drage paralleller til et andet lovforslag i spørgsmålet om individet over for staten. Det er efter min mening en lidt for letkøbt og en lidt for billig argumentation.

Jeg vil gerne om dette have lov her at citere, hvad man siger fra kriminalpolitiets side. Det er et hørings svar, der er afleveret til udvalget og dateret den 5. august 1976. Ved en beklagelig fejltagelse – det er beklaget af ministeriet, så det skal jeg ikke træde mere i – havde ministeriet kun sendt det til høring hos KRIM, men havde glemt kriminalpolitiet. En arbejdsgruppe konkluderer, at forslagene om ændringer nok indeholder den tilsigtede humanisering over for sigtede og betyder en styrkelse af forsvarrets stilling, men helt ser bort fra de forurettede og på ingen måde støtter eller forbedrer opklaringsmulighederne, uagtet alle, herunder politikere og kriminologer, har fuld forståelse for, at størst mulig opklaring af kriminalitet er den mest effektive form for kriminalitetsdæmpning. Arbejdsgruppens enkelte medlemmer har haft helt samme opfattelse. Jeg kan også citere en leder fra bladet Dansk Politi, nr. 11, august 1976. På denne baggrund og med ministerens kendskab til disse synspunkter fra en gruppe her i samfundet, som har den næreste forbindelse med det arbejde, der her er tale om, er jeg lidt skuffet over, at ministeren har valgt at stå på en uændret fremsættelse af forslaget.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder, men så har jeg et par bemærkninger til. Jeg har været bortrejst et stykke tid af tjenstlige grunde og havde kun – lovforslaget var ikke fremsat, da jeg rejste – i går eftermiddags lejlighed til at sammenligne det med det foregående forslag.

Jeg synes, justitsministeriet skulle gøre et arbejde for at gøre det lettere tilgængeligt for folketingets medlemmer at sætte sig ind i stoffet. Der står så kønt her i bemærkningerne til det nye lovforslag, at der i bemærkningerne til de enkelte paragraffer vil blive redegjort for de punkter, hvor det afviger fra det tidligere forslag, men det er en slags mosaik, man skal lave, for at man kan finde det. Kunne man dog ikke komme ind på, enten ved en skråstreg i